

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200281
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5021200281.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Brniakovej a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Z. P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. XX/XX, XXX XX T., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, M. N. XXX/XX, XXX XX M. H. N., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, so sídlom P. O. Hviezdoslava 6, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Číslo spisu: KaZA/10563/2021 ČRZ: 48971/2021 zo dňa 21.05.2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina (ďalej ako správny orgán alebo žalovaný) rozhodnutím o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci Číslo spisu: KaZA/10563/2021 ČRZ: 48971/2021 zo dňa 21.05.2021 žalobcovi ako žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci správnej žaloby proti rozhodnutiu Trenčianskeho samosprávneho kraja č. TSK/2021/04857-2 zo dňa 26.04.2021. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca ako žiadateľ dňa 12.05.2021 podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci vo veci správnej žaloby proti rozhodnutiu Trenčianskeho samosprávneho kraja č. TSK/2021/04857-2 zo dňa 26.04.2021. Žalovaný poukázal na úpravu podľa § 3 ods. 1, § 4 písm. i), § 6, § 6a všetko zákona č. 327/2005 Z. z. a § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. Skonštatoval, že žalobca ako žiadateľ predložil na preukázanie svojej príjmovej a majetkovej situácie za posudzované obdobie mesiacov november 2020 až máj 2021 doklady, a to výplatné pásky z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody M. H. N., pracovisko Šitex, podľa ktorých bola čistá pracovná odmena žalobcu za október 2020 v sume 174,28 Eur, za november 2020 v sume 158,64 Eur, za december 2020 v sume 247,74 Eur, za január 2021 v sume 140,62 Eur, za február 2021 v sume 306,39 a za marec 2021 v sume 303,23 Eur. Sám žalovaný vyhotovil fotokópiu rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/87/2016-84 zo dňa 11.01.2017, ktorým súd rozviedol manželstvo žalobcu a maloletého Z. C. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého Z. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa. Ďalej na preukázanie príjmovej situácie žiadateľa v rámci žiadosti o súčinnosť od Ústavu na výkon trestu odňatia slobody M. H. N. žalovaný zistil z potvrdenia o príjme zamestnanca zo dňa 18.05.2021 čistú mzdu žalobcu za apríl 2021 v sume 466,94 Eur. Podľa prehľadu na účte žiadateľa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody z 18.05.2021 boli na účet žiadateľa od súkromných osôb pripísané sumy, a to 16. apríla 2021 suma 40,- Eur, 08. apríla 2021 suma 30,- Eur, 12. decembra 2020 suma 30,- Eur, 10. novembra 2020 suma 30,- Eur + suma 20,- Eur. V nadväznosti na to žalovaný vymedzil v odôvodnení svojho rozhodnutia prehľad započítateľných príjmov žalobcu ako žiadateľa v posudzovanom období november 2020 až máj 2021, pričom za marec 2021 ustálil výšku čistej mzdy v sume 306,39 Eur, za apríl 2021

čistú mzdu a finančné príspevky na účet žiadateľa v sume 373,23 Eur a za mesiac máj 2021 čistú mzdu v sume 466,94 Eur. Žalovaný skonštatoval, že započítateľný príjem žiadateľa presahoval 1,4-násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, t.j. sumu 301,- Eur v nadväznosti na úpravu § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. a tiež 1,6-násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, t.j. sumu 344,- Eur v mesiaci podania žiadosti, teda v máji 2021 a v jednom mesiaci z posudzovaného obdobia, a to v apríli 2021. V jednom mesiaci z posudzovaného obdobia, a to konkrétne v mesiaci marec 2021, započítateľný príjem žiadateľa presahoval 1,4-násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú osobu t.j. sumu 301,- Eur, ale nepresahoval 1,6-násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú osobu, t.j. sumu 344,- Eur. V štyroch mesiacoch z posudzovaného obdobia, a to konkrétne v mesiaci november 2020 až február 2021 započítateľný príjem žiadateľa nedosahoval 1,4-násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu t.j. sumu 301,- Eur. Čistý príjem žiadateľa v mesiaci podania žiadosti bol vo výške 466,94 Eur a presahoval 1,6-násobok sumy životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z. z. t.j. sumu 344,- Eur platnú od 01.07.2020, ktorá presahuje hornú hranicu príjmu materiálnej núdze pre jednu dospelú fyzickú osobu, a to o sumu o sumu 122,94 Eur. Žiadateľ na základe údajov, ktoré žalovaný získal z Úradu geodézie, kartografie a katastra SR cez www.katasterportal.sk <<http://www.katasterportal.sk>> k 19.05.2021 a na základe údajov uvedených žiadateľom vo formulári žiadosti, ktorú podal, nie je vlastníkom nehnuteľného ani hnuteľného majetku, ktorého predajom alebo prenájmom by si mohol zabezpečiť využívanie právnych služieb na ochranu svojich práv a záujmov. Vychádzajúc z uvedených zistení žalovaný skonštatoval, že vo veci, s ktorou sa žiadateľ na žalovaného obrátil, nebola splnená podmienka materiálnej núdze, ktorá je jednou z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc. V nadväznosti na to nie je nevyhnutne potrebné zaujať stanovisko k tomu, či žiadateľ spĺňa podmienku, že sa nejedná v danej veci o zrejmu bezúspešnosť sporu, ako i podmienku hodnoty sporu a či vie využívanie právnych služieb zabezpečiť svojim majetkom. V závere poukázal žalovaný na úpravu podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. a zdôraznil, že uvedená právna úprava dáva žalovanému možnosť nie povinnosť právnu pomoc poskytnúť. Táto právna úprava zverila do voľnej úvahy žalovaného rozhodnutie o poskytnutí právnej pomoci v tých prípadoch, kde je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. Pod primeraným okolnosťami s ohľadom na všeobecnú formuláciu zákonného ustanovenia je možné v zmysle dostupnej judikatúry podľa záveru žalovaného rozumieť taký právny stav, ktorý by mal byť posudzovaný s osobitným zreteľom a hodný osobitnej ochrany zákonom. V tejto časti poukázal na interné usmernenie žalovaného 2015/2, a to článok II. ods. 5, ktoré konkretizuje, aké sú primerané okolnosti, ktoré sú podmienkou poskytnutia právnej pomoci podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. Za takéto okolnosti alebo skutkový stav sa považuje taká sociálna situácia žiadateľa, ktorá nasvedčuje tomu, že by neposkytnutie právnej pomoci, či už bez finančnej spoluúčasti alebo s ňou malo vážne následky a/alebo spôsobilo vážnu ujmu na živote, zdraví alebo právach žiadateľa. Žalovaný poukázal na to, že žiadateľ je v súčasnosti umiestnený v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v M. H. N., kde poberá pracovnú odmenu a nepravidelné finančné príspevky na účet od súkromných osôb. Žiadateľ požiadal o právnu pomoc v právnej veci o preskúmanie rozhodnutia administratívneho orgánu o nesprístupnení informácie. Centrum v žiadnom prípade nespochybňuje žiadateľovi garantované právo na informácie, avšak nemožno tvrdiť, že by išlo o takú právnu záležitosť, ktorá by spôsobila vážnu ujmu na živote, zdraví alebo právach žiadateľa. Zároveň v tejto časti žalovaný poukázal na to, že žalobca ako žiadateľ je vysokoškolsky vzdelaný a z jeho podaní, či už v označenej veci, prieskumu zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu alebo iných žalovanému známych veciach je zrejmé, že disponuje dobrým právnym vedomým, teda je predpoklad, že bude včas a riadne uplatňovať svoje oprávnenia aj v konaní pred správnym súdom. Žalovaný zdôraznil, že celý komplex posudzovaných okolností by musel dať obraz o tom, že bez poskytnutia nároku na poskytovanie právnej pomoci prostredníctvom výnimky v zmysle úpravy § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., hoci nespĺňajúc zákonné kritériá, by neposkytnutie právnej pomoci, či už bez finančnej spoluúčasti alebo s ňou malo vážne následky a/alebo spôsobilo vážnu ujmu na živote, zdraví alebo právach žiadateľa.

2. Podaním zo dňa 31.05.2021 podal žalobca včas všeobecnú správnu žalobu, ktorou navrhol preskúmať rozhodnutie žalovaného, toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Na odôvodnenie predloženej správnej žaloby vymedzil žalobca nasledovné žalobné body:

· Ku započítateľnému príjmu v mesiaci marec 2021 uviedol, že žalovaný ustálil tento započítateľný príjem v sume 306,39 Eur vychádzajúc z výplatnej pásky za február 2021 vo výške pracovnej odmeny za prácu na pracovisku Šitex v Ústave DCA. Skonštatoval, že započítateľný príjem presahuje 1,4-násobok životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu t.j. sumu 301,- Eur, ale nepresahuje 1,6-násobok životného minima t.j. sumu 344,- Eur. Žalobca tvrdí, že tieto závery žalovaného sú svojvoľné, nereflektujú

úpravu zrážok z čistej pracovnej odmeny podľa § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. V zmysle tejto právnej úpravy boli z čistej pracovnej odmeny žalobcu vykonané zrážky:

- výživného vo výške 42,96 Eur,
- pohľadávky cudzích osôb vo výške 24,50 Eur,
- trov výkonu trestu odňatia slobody vo výške 105,82 Eur.

V nadväznosti na to skutočný započítateľný príjem žalobcu v mesiaci marec 2021 predstavuje podľa tvrdenia žalobcu sumu 133,11 Eur (96,35 Eur osobné + 36,76 Eur vreckové vo výplatnej páske za február 2021), a nie sumu 306,39 Eur. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu ignoroval úpravu podľa § 45 ods. 2 písm. a), b), d) zákona č. 475/2005 Z. z. Jeho záver je svojvoľný a tiež predstavuje nesprávne právne posúdenie veci.

· K započítateľnému príjmu v mesiaci apríl 2021 žalobca uviedol, že žalovaný ustálil započítateľný príjem v apríli 2021 v sume 373,23 Eur vychádzajúc z výplatnej pásky a prehľadu pohybov na účte žalobcu (303,23 Eur ako čistá pracovná odmena + finančné príspevky, ktoré žalobcovi zaslali blízke osoby vo výškach 40,- Eur k 16.04.2021 a 30,- Eur k 08.04.2021). I tento záver je podľa tvrdení žalobcu nesprávny a svojvoľný. Ani pokiaľ ide o čistú mzdu v marci 2021 žalovaný nezohľadnil zrážky z čistej pracovnej odmeny na výživné vo výške 42,96 Eur, na pohľadávky cudzích osôb vo výške 24,96 Eur a na trovy výkonu trestu odňatia slobody vo výške 105,51 Eur. Započítateľný príjem v marec 2021 je 130,50 Eur, a nie 303,23 Eur, ku ktorej sume 130,50 Eur je potrebné pričítať 70,- Eur ako príspevky od blízkych osôb, čím je započítateľný príjem daný vo výške 200,50 Eur a tento nedosahuje hranicu 1,4-násobku sumy životného minima, teda sumu 301,- Eur. I v tejto časti žalovaný ignoroval skutočný stav veci a nesprávne právne vec posúdil, pretože nepoužil úpravu podľa § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z.

· K započítateľnému príjmu za máj 2021 žalovaný uviedol, že zodpovedá sume 466,94 Eur, čo je opäť nesprávny a svojvoľný záver, pri ktorom vychádzal žalovaný z potvrdenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v M. H. N. o príjme zo dňa 18.05.2021, podľa ktorého je čistá mzda v apríli 2021 uvedená v sume 466,94 Eur. Žalobca v tejto časti namietal, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci, pretože z potvrdenia nie je zistiteľné v akej výške boli zrážky z čistej pracovnej odmeny realizované, žalovaný si mal vyžiadať rozúčtovanie pracovnej odmeny, teda výplatnú pásku za apríl 2021. Táto výplatná páska nebola žalobcovi predložená, na čo žalobca upozorňuje a dostal ju až po podaní žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. I v tejto časti žalobca namietal svojvoľnosť záverov žalovaného a opätovné nezohľadnenie úpravy podľa § 45 ods. 2 písm. a), b) bod 1, d) bod 3 zákona č. 475/2005 Z. z., teda nezohľadnenie zrážok z čistej mzdy žalobcu na výživné v sume 42,96 Eur, na pohľadávky cudzích osôb v sume 37,35 Eur a na trovy výkonu trestu odňatia slobody v sume 121,94 Eur, v dôsledku ktorých zrážok je skutočný započítateľný príjem žalobcu v apríli 2021 v sume 264,69 Eur a nie tak, ako ustálil žalovaný v sume 466,94 Eur. Suma 264,69 Eur nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima, teda sumu 301,- Eur. I v tejto časti žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď na skutkový stav neaplikoval úpravu podľa § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z.z. o zákonných zrážkach z čistej pracovnej odmeny, ktoré zrážky sú vykonávané ex lege.

· K argumentácii žalovaného, kde tento poukazuje na úpravu podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci v prípade príjmov prevyšujúcich určenú hranicu materiálnej núdze, kde žalovaný zdôraznil, že v tomto prípade má len možnosť, a nie povinnosť právnu pomoc poskytnúť žalobcu skonštatoval, že sa jedná o zbytočný balast bez právneho významu, pri súčasnom skonštatovaní žalobcu, že spĺňa podmienky poskytnutia právnej pomoci bez finančnej účasti (§ 6 zákona č. 327/2005 Z. z.), a teda odkaz na úpravu podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. je zbytočný. V nadväznosti na to sa mal žalovaný zaoberať posúdením ďalších podmienok poskytnutia právnej pomoci, čomu sa vyhol tvrdiac nesplnenie podmienky stavu hmotnej núdze žalobcu. Žalobca namietal zákonnosť rozhodnutia žalovaného pre absenciu zisťovania podmienok, že sa v danej veci nejedná o zrejmu bezúspešnosť sporu a že nie je možné vyčíslieť hodnotu sporu v peniazoch. V obsahu správnej žaloby navrhol žalobca vykonanie dôkazu oboznámením správneho spisu žalovaného, a to konkrétne výplatnou páskou Ústavu DCA za mesiac február 2021, marec 2021 a obsahom potvrdenia o príjme zamestnanca z Ústavu DCA zo dňa 18.05.2021, ako aj oboznámením obsahu prehľadu pohybov na účte žiadateľa zo dňa 18.05.2021.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 18.03.2022. Poukázal na závery podľa rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/194/2019, 11S/227/2019, 11S/196/2019, ktoré citoval. Navrhol žalobu zamietnuť. Konštatoval, že označené rozhodnutia sú skutkovo a právne identickými vecami, v ktorých už bolo rozhodnuté a nevidí dôvod, aby aj v prejednávanej veci správny súd rozhodol inak.

4. Podaním zo dňa 25.04.2022 učinil žalobca repliku. Zdôraznil, že žalovaný poukazuje na rozhodnutie jediného senátu Krajského súdu v Trenčíne a snaží sa navodiť dojem, že ide o rozhodovaciu prax.

Tá však vyplýva podľa tvrdenia žalobcu z rozhodnutí najvyšších súdnych autorít a nie z ojedinelého rozhodnutia jedného senátu, bez kasačného prieskumu a vo vzťahu ku ktorým záverom žalobca uvádza, že sú svojvoľné a nereflektujú špecifiká odmeňovania práce odsúdených a s tým súvisiace zrážky podľa zákona č. 475/2005 Z. z. Žalobca v replike zdôraznil, že predmetom rozhodnutia žalovaného nie je daňová problematika, ale posúdenie podmienky materiálnej núdze a to, či jej podmienky žalobca spĺňa alebo nie. Žalobca vyjadril nesúhlas s tým, že rozhodný je príjem nezávisle na skutočnosti, či žalobca s prostriedkami disponuje. Argumenty žalovaného sú vytrhnuté z kontextu. Žalobca tvrdí, že nie je možné zohľadňovať len vyčíslený údaj a nie skutočnosť. Už len suma zrážky nákladov výkonu trestu odňatia slobody nepredstavuje pre žalobcu aktívum ani disponibilný príjem. Žalovaný mal prihladať na iné náklady žalobcu. Žalobca je oslobodzovaný súdmi od platenia súdnych poplatkov a pri posudzovaní podmienok pre priznanie právnej pomoci je potrebné použiť rovnaký algoritmus.

5. Žalovaný učinil podaním zo dňa 13.05.2022 dupliku. Opätovne zdôraznil, že rozhodnutia Krajského súdu Trenčín, na ktoré poukázal vo vyjadrení k žalobe sú rozhodnutiami v skutkovo a právne obdobných veciach. Zrážky na trovy výkonu trestu odňatia slobody nie sú disponibilnou časťou aktív, odsúdený nimi aspoň čiastočne hradí náklady spojené s pobytom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a zvyšok hradí celá spoločnosť z verejných zdrojov - daní.

6. Podaním zo dňa 10.06.2022 učinil žalobca vyjadrenie k duplike žalovaného. Poukázal na úpravu podľa § 90 ods. 2 zákona číslo 475/2005 Z. z. a uviedol, že ak odsúdený bez svojej viny nepracuje, nie je povinný hradiť trovy výkonu trestu odňatia slobody, z čoho vyplýva, že mu nevznikajú pasíva. Pre žalobcu zrážka trov výkonu trestu odňatia slobody podľa § 45 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona č. 475/2005 Z. z. nepredstavuje žiaden benefit, ani zníženie pasív, táto zrážka má povahu zrážkovej dane. Zrážka na trovy výkonu trestu odňatia slobody by bola nákladom na bežný život, ak by každý väzeň musel bez rozdielu pracovať. Žalobca tvrdí, že závery rozhodnutí Krajského súdu Trenčín, na ktoré žalovaný poukázal vo vyjadrení k žalobe sú v rozpore s princípom bezrozpornosti právneho poriadku. Žalobca nesúhlasí s výkladom § 7 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. učeným žalovaným, podľa ktorého iné výdavky ako v tomto ustanovení uvedené nemožno odpočítať. Zrážky väzňov na trovy výkonu trestu odňatia slobody sú špecifikum, ktoré zákonodarca opomenul a slúžia na úhradu potrieb väznenstva, pričom platiteľ - väzeň nedostáva žiadnu protihodnotu. Ak odpočítame zrážky na výkon trestu odňatia slobody žalobca, nikdy nedosiahol príjem presahujúci 1,4-násobok životného minima. Žalobca sa dovoľáva s poukazom na väzňov, ktorí nepracujú analogickej aplikácie § 7 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., a tým odpočítania trov výkonu trestu odňatia slobody z príjmu žalobcu ako odsúdeného.

7. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania a za splnenia procesných podmienok podľa § 137 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) v spojení s úpravou podľa § 107 ods. 1 písm. a) a contrario. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21.12.2022 na termíne verejného vyhlásenia rozsudku.

Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 177 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1, § 183 SSP), pričom nezistil dôvodnosť námietok žalobcu, v nadväznosti na čo rozhodol podľa § 190 SSP o zamietnutí žaloby.

8. Podľa § 177 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len SSP: Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení platnom a účinnom k momentu právoplatnosti rozhodnutia žalovaného: Fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

Podľa § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.: Ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie

právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z.: Ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Podľa § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 327/2005 Z. z.: Za príjem podľa tohto zákona sa považujú príjmy fyzických osôb podľa osobitného predpisu po odpočítaní

- a) poistného na verejné zdravotné poistenie,
- b) poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie, poistného na invalidné poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti,
- c) preddavku na daň alebo dane z príjmov fyzických osôb a
- d) ďalších výdavkov vynaložených na dosiahnutie, zabezpečenie a na udržanie príjmov fyzických osôb.

Za príjem podľa tohto zákona sa považujú aj

- a) príjmy oslobodené od dane z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu, okrem prijatých náhrad škôd, náhrad nemajetkovej ujmy, plnenia z poistenia majetku a plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu okrem platieb prijatých ako náhrada za stratu zdaniteľného príjmu,
- b) sumy vreckového pri zahraničných pracovných cestách do výšky 40 % nároku na stravné ustanovené osobitným predpisom,
- c) náhrady niektorých výdavkov zamestnancov do výšky ustanovenej osobitným predpisom,
- d) ďalšie príjmy fyzických osôb podľa osobitných predpisov po odpočítaní dane z príjmu fyzickej osoby. Z príjmov fyzických osôb, ktoré sú oslobodené od dane z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu, sa za príjem podľa tohto zákona nepovažujú príjmy poskytované ako

- a) dávka a príspevky k dávke v hmotnej núdzi a jednorazová dávka v hmotnej núdzi podľa osobitného predpisu,
- b) peňažné príspevky občanom s ťažkým zdravotným postihnutím na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ich ťažkého zdravotného postihnutia podľa osobitného predpisu,
- c) materské podľa osobitného predpisu,
- d) dávky štátnej sociálnej podpory podľa osobitného predpisu,
- e) zvýšenie dôchodku pre bezvládnosť,
- f) štipendiá okrem štipendia poskytovaného študentovi v doktorandskom študijnom programe v dennej forme štúdia podľa osobitného predpisu.

Príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení platnom a účinnom k momentu právoplatnosti rozhodnutia žalovaného: Na účely tohto zákona sa rozumie po c) príjmom peňažné plnenie a nepeňažné plnenie dosiahnuté aj zámenou, ocenené cenami bežne používanými v mieste a v čase plnenia alebo spotreby, a to podľa druhu, kvality, prípadne miery opotrebenia predmetného plnenia, ak tento zákon neustanovuje inak; za nepeňažné plnenie fyzickej osoby, ktorá účtuje v sústave jednoduchého účtovníctva alebo vedie evidenciu podľa § 6 ods. 10 alebo 11, sa považuje aj prijatie zmenky ako platobného prostriedku, ktorou dlžník uhradil pohľadávku veriteľovi, ktorý je fyzickou osobou.

Podľa § 3 ods. 1, písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z.: Predmetom dane sú po a) príjmy zo závislej činnosti (§ 5).

Podľa § 5 ods. 1 písm. e) zákona č. 595/2003 Z. z.: Príjmami zo závislej činnosti sú po e) odmeny obvinených vo väzbe a odmeny odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody poskytované podľa osobitného predpisu.

Podľa § 45 ods. 1, ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení k momentu právoplatnosti rozhodnutia žalovaného: Odsúdenému patrí pracovná odmena podľa druhu vykonávanej práce, odpracovaného času alebo normy spotreby práce; za čas, keď odsúdený nepracoval, mu nepatrí

náhrada pracovnej odmeny. Výšku pracovnej odmeny a podmienky jej poskytovania ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Z hrubej pracovnej odmeny odsúdeného vykonáva a odvádza ústav zrážky podľa osobitných predpisov; zostatok je čistá pracovná odmena, z ktorej sa vykonávajú zrážky, ak zostatok je vyšší ako 5% zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu, vo výške a v poradí na úhradu

a) výživného na osoby, voči ktorým má odsúdený vyživovaciu povinnosť vrátane výživného na úhradu nákladov za starostlivosť o dieťa v ústavnej starostlivosti a výživného na úhradu nákladov za starostlivosť o dieťa v ochrannnej výchove v rozsahu 30% z čistej pracovnej odmeny odsúdeného, najviac však v úhrne 20% zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu, pričom táto suma sa zaokrúhľuje tak, že suma nižšia ako polovica eurocenta sa zaokrúhľuje smerom nadol na najbližší eurocent a suma rovnajúca sa alebo vyššia ako polovica jedného eurocenta sa zaokrúhľuje smerom nahor na najbližší eurocent,

b) trov výkonu trestu u odsúdeného

1. bez vyživovacej povinnosti v rozsahu 55% z čistej pracovnej odmeny zo sumy neprevyšujúcej sumu životného minima podľa osobitného predpisu a zo sumy prevyšujúcej sumu životného minima podľa osobitného predpisu v rozsahu 20% z čistej pracovnej odmeny alebo

2. s vyživovacou povinnosťou v rozsahu 45% z čistej pracovnej odmeny zo sumy neprevyšujúcej sumu životného minima podľa osobitného predpisu a zo sumy prevyšujúcej sumu životného minima podľa osobitného predpisu v rozsahu 10% z čistej pracovnej odmeny,

c) pohľadávok na základe rozhodnutia riaditeľa ústavu voči odsúdenému

1. bez vyživovacej povinnosti v rozsahu 10% z čistej pracovnej odmeny alebo

2. s vyživovacou povinnosťou v rozsahu 3% z čistej pracovnej odmeny,

d) pohľadávok ostatných oprávnených vedených voči odsúdenému

1. bez vyživovacej povinnosti v rozsahu 18% z čistej pracovnej odmeny alebo

2. s vyživovacou povinnosťou v rozsahu 5% z čistej pracovnej odmeny.

9. Námietky žalobcu v správnej žalobe sa svojim obsahom viažu k záveru žalovaného o ustálení výšky sumy započítateľného príjmu žalobcu pri posudzovaní podmienky poskytnutia právnej pomoci - podmienky materiálnej núdze žalobcu ako žiadateľa, a to konkrétne v mesiacoch marec, apríl a máj roka 2021. Správny súd primárne poukazuje na úpravu podľa § 7 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 327/2005 Z. z. Táto právna úprava vymedzuje postup žalovaného pri vyhodnocovaní podmienky materiálnej núdze pokiaľ ide o inštitút príjmu fyzickej osoby. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. sa za príjem fyzickej osoby pre potreby zákona č. 327/2005 Z. z. považuje príjem fyzickej osoby podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (uvedené ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. v poznámke 6 na zákon o dani z príjmov priamo odkazuje). V zmysle úpravy zákona č. 595/2003 Z. z., a to podľa § 2 písm. c) sa na účely zákona č. 595/2003 Z. z. príjmom rozumie peňažné plnenie a nepeňažné plnenie dosiahnuté aj zámenou, ocenené cenami bežne používanými v mieste a v čase plnenia alebo spotreby, a to podľa druhu, kvality, prípadne miery opotrebenia predmetného plnenia, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 3 ods. 1, písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. predmetom dane z príjmov sú aj príjmy zo závislej činnosti, pričom podľa § 5 ods. 1 písm. e) zákona č. 595/2003 Z. z. príjmom zo závislej činnosti sú i odmeny odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody poskytované podľa osobitného predpisu, kde v poznámke 12 táto úprava odkazuje na § 19 ods. 2 písm. e), § 29 ods. 1 a § 29a všetko zákona č. 59/1965 Zb. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 595/2003 Z. z. príjmy zo závislej činnosti (§ 5) plynúce daňovníkovi najdlhšie do 31. januára po skončení zdaňovacieho obdobia, za ktoré sa dosiahli, sú súčasťou základu dane za toto zdaňovacie obdobie.

Z vyššie zadefinovaného príjmu fyzickej osoby je v zmysle úpravy podľa § 7 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. možné odpočítať pre potreby ustálenia sumy príjmu fyzickej osoby pre účely posúdenia podmienky materiálnej núdze výlučne položky vymedzené v taxatívnom výpočte podľa § 7 ods. 1, písm. a) až d) zákona č. 327/2005 Z. z. V nadväznosti na to, pokiaľ žalobca tvrdil svojvoľnosť záveru žalovaného a nesprávne právne posúdenie vecí žalovaným, kedy tento nepoužil úpravu podľa § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. pri ustálení započítateľného príjmu v mesiacoch marec, apríl a máj 2021 a nevykonával z čistej mzdy (teda z čistej pracovnej odmeny žalobcu zodpovedajúcej hrubej pracovnej odmene žalobcu po výkone a odvode zrážok podľa osobitného predpisu - § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z.) zrážku výživného, pohľadávok tretích osôb a trov výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to v konkrétnych sumách k týmto položkám uviedol v námietkach vymedzených v správnej žalobe, nie sú tieto námietky žalobcu dôvodné. Žalovaný postupoval v súlade so správne aplikovanou právnou úpravou § 7 ods. 1, 2 zákona č. 327/2005 Z. z., na dostatočne zistený skutkový stav aplikoval správne túto právnu úpravu a

ustálil príjem žalobcu v mesiacoch marec, apríl a máj roku 2021 vo výškach ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného (konkrétne v mesiaci marec 2021 v sume čistej mzdy 306,39 Eur, v mesiaci apríl 2021 v sume 373,23 Eur (čistá mzda + finančné príspevky na účet žiadateľa) a v mesiaci máj 2021 v sume 466,94 Eur (čistá mzda). Na tomto mieste odôvodnenia správny súd vo všeobecnej rovine k námietke nesprávneho právneho posúdenia uvádza, že táto môže byť správnym súdom pri prieskume zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vyhodnotená ako dôvodná výlučne vtedy, pokiaľ dôjde pri právnom posúdení veci správnym orgánom k aplikácii nesprávneho právneho predpisu alebo síce orgán verejnej správy použije správny právny predpis, ale tento nesprávne vyloží a v dôsledku toho dôjde k nesprávnym právnym záverom. Takáto situácia pri právnom posúdení veci žalovaným nenastala.

Absencia právneho posúdenia prejednávanej veci podľa § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. nie je nesprávnym právnym posúdením žalovaného, nakoľko aplikácia tejto právnej úpravy s ohľadom na úpravu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. v spojení s úpravou podľa § 2 písm. c), § 3 ods. 1, písm. a), § 5 ods. 1, písm. e) zákona č. 595/2003 Z. z. do úvahy neprichádza. Výživné, pohľadávky cudzích osôb a trovy výkonu trestu odňatia slobody nie sú uvedené v taxatívnom výpočte odpočítateľných položiek podľa úpravy § 7 ods. 1 písm. a) až d) zákona č. 327/2005 Z. z. Zároveň v tejto časti správny súd poukazuje na úpravu podľa § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z., v zmysle ktorej sa z hrubej pracovnej odmeny odsúdeného vykonávajú a odvádzajú ústavom zrážky podľa osobitného predpisu, kde úprava podľa § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. odkazuje napríklad na zákon o dani z príjmov - zákon č. 595/2003 Z. z. alebo na zákon č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení alebo na zákon č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve. Po vykonaní týchto zrážok z hrubej pracovnej odmeny odsúdeného zostáva tzv. čistá pracovná odmena. Práve táto čistá pracovná odmena je príjmom odsúdeného v zmysle úpravy § 7 zákona č. 327/2005 Z. z. Pre potreby posúdenia podmienky materiálnej núdze je možné z takéhoto príjmu odpočítať výlučne položky podľa § 7 ods. 1 písm. a) až d) zákona č. 327/2005 Z. z., medzi ktoré položky výživného, pohľadávok cudzích osôb a trov výkonu trestu odňatia slobody nepatria. Správny súd zdôrazňuje, že úprava zákona č. 327/2005 Z. z. nespája príjem žiadateľa s naplnením požiadavky jeho disponibilnosti. Správny súd taktiež poznamenáva, že sumy čistej pracovnej odmeny v mesiacoch marec a apríl 2021 (v mesiaci apríl 2021 vrátane finančných príspevkov vo výške 40,- Eur + 30,- Eur), neboli žalobcom v žalobných bodoch namietané. Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. sa až z čistej pracovnej odmeny, pokiaľ je vyššia ako 5% sumy životného minima vykonávajú zrážky výživného (§ 45 ods. 2 písm. a)), trov výkonu trestu odňatia slobody (§ 45 ods. 2 písm. b)), pohľadávok na základe rozhodnutia riaditeľa ústavu voči odsúdenému (§ 45 ods. 2 písm. c)) a pohľadávok ostatných oprávnených vedených voči odsúdenému (§ 45 ods. 2 písm. d)) všetko zákona č. 475/2005 Z. z.

10. Vychádzajúc z uvedeného žalovaný postupoval v súlade s úpravou článku 2 ods. 2 Ústavy SR a s úpravou podľa § 3 ods. 3 Správneho poriadku v spojení s § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., teda v súlade so zásadou legality a ustálil príjem žalobcu pre potreby vyhodnotenia podmienky materiálnej núdze žalobcu ako žiadateľa. Konkrétne v mesiaci marec 2021 vychádzal z výšky čistej mzdy v sume 306,39 Eur, v mesiaci apríl 2021 vychádzal z čistej mzdy a finančných príspevkov pripísaných na účet žiadateľa celkom v sume 373,23 Eur a v mesiaci máj 2021 z čistej mzdy vo výške 466,94 Eur. Závery žalovaného pri ustálení započítateľných príjmov žalobcu v označených posudzovaných obdobiach nie je možné v nadväznosti na to hodnotiť ako svojvoľné a ani ako založené na nesprávnom posúdení veci. Na podporu uvedených záverov poukazuje správny súd na odôvodnenie rozsudku NS SR sp. zn. 8Sžk/3/2020 zo dňa 18.06.2020, ktorým NS SR zamietol kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/52/2017 zo dňa 20.11.2019, plne sa stotožniac so závermi ohľadom právneho posúdenia veci správnym súdom a v podrobnostiach na tieto závery odkázal (bod 44. odôvodnenia). V rámci týchto záverov podľa bodu 10. odôvodnenia označeného rozsudku NS SR sp. zn. 8Sžk/3/2020 boli vymedzené závery správneho súdu okrem iného k námietke žalobcu, podľa ktorej mal žalovaný zohľadniť bežné výdavky (strava, ošatenie, hygiena, bývanie, zdravotná starostlivosť) ako aj ďalšie výdavky (pôžičky, úvery a exekúcie), ktorú námietku žalobcu vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Pri tomto konštatovaní správny súd zdôraznil, že k záveru o absencii stavu materiálnej núdze postačuje už samotné skutkové zistenie o príjmoch žalobcu, ktoré prevyšujú 1,4-násobok ako aj 1,6-násobok sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu, ktorú skutočnosť žalobca nepopieral. Uvedené okolnosti je možné zhodnotiť až v rámci správnej úvahy v zmysle § 6b ods. 1, § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. Správny súd osobitne na tomto mieste odôvodnenia konštatuje, že pri ustálení svojich vyššie uvedených záverov, ktoré prijal pri rozhodnutí v tejto veci, vychádzal z obsahu pripojeného administratívneho spisu a citovanej právnej úpravy, ako aj z uvedených záverov rozsudku NS SR sp. zn. 8Sžk/3/2020. Vzhľadom na absenciu konkrétnych tvrdení žalovaného vo vzťahu ku ním označeným rozhodnutiam Krajského súdu Trenčín sp. zn. 11S/227/2019, sp.zn. 11S/194/2019 a sp. zn. 11S/196/2019, nebol pre správny

súd v prejednávanej veci vytvorený konkrétnymi tvrdeniami žalovaného priestor pre vyhodnotenie žalovaným tvrdenej obdobnosti týchto vecí Krajského súdu Trenčín s prejednanou vecou. Taktiež v tvrdeniach žalovaného v tejto časti absentuje skutočnosť, či vo veciach Krajského súdu Trenčín bola podaná kasačná sťažnosť a ako o nej bolo prípadne rozhodnuté. Správny súd v týchto súvislostiach poznamenáva, že nie je jeho úlohou vyhľadávať skutkové východiská vecí označených žalovaným vo vyjadrení k žalobe alebo tieto dovodzovať zo žalovaným uvedených parciálnych citácií rozhodnutí správneho súdu, pre potreby vyhodnotenia tvrdenia žalovaného o obdobnosti východísk týchto vecí s východiskami vecí prejednávaných.

11. Pokiaľ vo vzťahu k ustáleniu príjmu v mesiaci máj 2021 pre potreby vyhodnotenia podmienky materiálnej núdze žalobca namietal nedostatočne zistený skutkový stav pre absenciu výplatnej pásky za mesiac apríl 2021 a skutočnosť, že žalovaný vychádzal z potvrdenia Ústavu DCA zo dňa 18. mája 2021 o príjme, ustáľiac čistú mzdu žalobcu sumou 466,94 Eur, nie je táto námietka žalobcu hodnotená správnym súdom ako dôvodná. Správny súd poukazuje na obsah pripojeného administratívneho spisu, v ktorom sa nachádza žiadosť žalovaného o súčinnosť zo dňa 14.05.2021, ktorou sa žalovaný obrátil na Ústav na výkon trestu odňatia slobody M. H. N. a žiadal okrem iného i potvrdenie o výške pracovnej odmeny - čistej mzdy menovaného P. C. za mesiac apríl 2021 (vyplatená v máji 2021). Na túto žiadosť o súčinnosť reagoval Ústav na výkon trestu odňatia slobody v M. H. N. listom zo dňa 19.05.2021, prílohou ktorého je i potvrdenie o príjme zamestnanca, ktorým Ústav na výkon trestu odňatia slobody dňa 18.05.2021 potvrdil, že žalobca v apríli 2021 odpracoval 30 dní pri výške hrubej mzdy 557,38 Eur, pri výške odvodov do fondov 69,10 Eur, pri výške dane zo mzdy 21,34 Eur a pri výške čistej mzdy 466,94 Eur. Skutočnosť, že údaje vyplývajúce z potvrdenia o príjme žalobcu ako zamestnanca zo dňa 18.05.2021 majú formu informácií obsiahnutých v potvrdení o príjme zamestnanca a nie vo výplatnej páske žalobcu, nijakým spôsobom neznižuje výpovednú hodnotu tohto potvrdenia, pokiaľ ide o informáciu o čistej pracovnej odmene žalobcu, v ktorej žalovaný vychádzal pri ustálení výšky príjmu za mesiac máj 2021. V nadväznosti na túto informáciu o čistej mzde, ktorá je čistou pracovnou odmenou, a teda príjmom podľa § 7 zákona č. 327/2005 Z. z., z ktorého je možné odpočítať výlučne položky podľa § 7 ods. 1 písm. a) až d) zákona č. 327/2005 Z. z., obsiahnutá v potvrdení zo dňa 18.05.2021, preukazuje skutkový stav pre ustálenie príjmu žalobcu v mesiaci máj 2021 dostatočne pre riadne posúdenie veci a dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného pre nedostatočne zistený skutkový stav nezakladá. V ostatnom i pre námietky žalobcu vo vzťahu k započítateľnému príjmu v mesiaci máj 2021 platia závery uvedené k rovnakým námietkam ohľadom príjmu v mesiaci marec a apríl 2021, vyplývajúce z odôvodnenia tohto rozsudku.

12. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o absencii posudzovania ďalších podmienok pre priznanie právnej pomoci predstavovaných vyhodnocovaním skutočnosti, či sa v danom prípade nejedná o zrejmu bezúspešnosť sporu a podmienkou, že hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť (§ 6 ods. 1 písm. b), c) zákona č. 327/2005 Z. z.), hodnotí správny súd túto námietku ako nedôvodnú. Podmienky priznania právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 327/2005 Z. z. sú usporiadané kumulatívne, čo znamená, že pri nesplnení hoci len jednej z nich nie je možné žiadateľovi právnu pomoc poskytnúť. Vzhľadom na to, že žalovaný na základe dostatočne pre riadne rozhodnutie vo veci zisteného skutkového stavu, ktorý správne právne posúdil, skonštatoval nesplnenie podmienky materiálnej núdze na strane žalobcu, nebol dôvod zaoberať sa uvedenými ďalšími kumulatívnymi podmienkami poskytnutia právnej pomoci. Ani v tejto časti teda nie je možné postupu žalovaného, ktorý nepristúpil z dôvodu nesplnenia podmienky materiálnej núdze na strane žalobcu ku skúmaniu ďalších podmienok poskytnutia právnej pomoci, vyčítať rozpor so zákonom.

13. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia žalovaného viažuce sa k úprave § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., ktoré označil žalobca za zbytočný balast bez právneho významu, správny súd konštatuje všeobecnosť tvrdenia žalobcu pri vymedzení tejto námietky. Odôvodnenie, ktoré sa v zmysle písomného vyhotovenia rozhodnutia žalovaného viaže k úprave podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. je spojené práve so základným konštatovaním, na ktorom žalovaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu založil svoje rozhodnutie, teda na závere o absencii splnenia podmienky stavu materiálnej núdze na strane žalobcu, nakoľko započítateľný príjem žalobcu ako žiadateľa presahoval 1,4-násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, t.j. sumu 301,- Eur a tiež 1,6-násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu t.j. sumu 344,- Eur v mesiaci podania žiadosti, t.j. v mesiaci máj 2021 a v jednom mesiaci z posudzovaného obdobia, a to konkrétne v mesiaci apríl 2021. V takomto prípade teda, ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze má žalovaný možnosť poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je

to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. S aplikáciou uvedeného zákonného ustanovenia § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. sa žalovaný vysporiadal vymedzením dostatočného odôvodnenia, ktoré zahŕňa konkretizáciu východísk prijatého záveru, ako aj úvahy žalovaného pri právnom posúdení veci v súvislosti s aplikáciou § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. Pokiaľ žalobca v tejto časti namieta, že podmienku materiálnej núdze spĺňa, v dôsledku čoho nebol dôvod zaoberať sa splnením podmienok pre využitie možnosti úpravy podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., nie je možné túto námietku žalobcu hodnotiť ako dôvodnú, nakoľko žalovaný správne vychádzal zo záveru, podľa ktorého podmienka materiálnej núdze na strane žalobcu v tejto veci naplnená nebola. Žalovaný v rozhodnutí dostatočne odôvodnil, prečo možnosť podľa uvedenej právnej úpravy nevyužil zohľadniac príjmovú situáciu žiadateľa, povahu a okolnosti sporu, v ktorom žalobca žiada o poskytnutie právnej pomoci, teda vyhodnotiac, či je poskytnutie právnej pomoci žalobcovi pri nesplnení podmienky materiálnej núdze primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

14. Na základe vyššie uvedených záverov správneho súdu o nedôvodnosti námietok žalobcu rozhodol správny súd o zamietnutí žaloby podľa § 190 SSP. Správny súd pre úplnosť odôvodnenia zdôrazňuje, že konanie v tejto veci je konaním o všeobecnej správnej žalobe, v ktorom sa v celom rozsahu uplatnila zásada koncentrácie rozsahu a dôvodov správnej žaloby, a teda správny súd mohol pristúpiť k vecnému vyhodnocovaniu námietok žalobcu, ktoré boli obsiahnuté v žalobných bodoch včas podanej správnej žaloby, prípadne k ich rozvinutiu alebo doplneniu v replike a následnom vyjadrení sa žalobcu v tejto veci, čo správny súd naplnil tak, ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia tohto rozsudku. Pokiaľ v replike, prípadne vo vyjadrení žalobcu zo dňa 10.06.2022 boli obsiahnuté tvrdenia žalobcu o nových rozporoch preskúmaného rozhodnutia so zákonom a nové námietky, tieto nebolo možné vecne vyhodnocovať, nakoľko ako replika, tak aj vyjadrenie žalobcu z 10.06.2022 bolo učené po nastúpení účinkov koncentrácie rozsahu a dôvodov žaloby.

Rovnako správny súd poznamenáva, s ohľadom na žalobcovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v tejto veci, že posudzovanie podmienky materiálnej núdze podľa § 7 zákona č. 327/2005 Z.z. má vlastné samostatné a odlišné východiská ako posudzovanie podmienok priznania oslobodenia resp. čiastočného oslobodenia od platenia súdnych poplatkov. Ide o dva samostatné právne inštitúty, kedy splnenie podmienok jedného nezakladá záver o splnení podmienok druhého a naopak.

15. Podľa § 167 ods. 1 SSP: Správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

Podľa § 168 SSP: Žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

16. Žaloba bola zamietnutá, preto je účastníkom v tom konaní úspešným v celom rozsahu žalovaný. Správny súd žalobcovi na základe aplikácie § 167 ods. 1 SSP a contrario náhradu trov konania nepriznal. Náhradu trov konania správny súd nepriznal ani žalovanému na základe skonštatovania absencie podmienky výnimočnosti situácie a na základe aplikácie § 168 SSP a contrario.

17. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote do 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.